

мотиви към присъда № 47, постановена по НОХД №40/2024г. по описа на Русенски районен съд, V-ти наказателен състав

Русенска районна прокуратура е обвинила И. Д. И. в това, че през периода 17.09.2022г. – 15.02.2023 г. в гр.Русе, в условията на продължавано престъпление – на три пъти е отнел чужди движими вещи: 1 /един/ брой индивидуално електрическо превозно средство /ел. скутер/, марка „Segway“, модел „NineBot D18E“, със зарядно устройство; 1 /един/ брой телевизор LCD, марка Crown, модел 43770 UWS Smart TV; 1 /един/ брой камера за видеонаблюдение марка „TP Link“, модел „ TAPO C210“, 1 /един/ брой камера за видеонаблюдение марка марка „TP Link“, модел „ТАРО С310“ и 2 броя SD карти с памет по 32 GB, всичко на обща стойност 1205 лева, от владението на Д. Б. Р., В. Е. Е. и С. Т. Б. всички от гр.Русе, без тяхно съгласие, с намерение противозаконно да бъдат присвоени-престъпление по чл. 194, ал.1 от НК, вр. чл. 26, ал.1 от НК и в това, че през периода 17.09.2022 г. - 24.09.2022 г. в гр. Русе, в условията на продължавано престъпление на два пъти потвърдил неистина частен документ – писмена декларация, като удостоверил, че дадената в залог движима вещ - 1 /един/ брой индивидуално електрическо превозно средство /тротинетка/ - марка „Segway“, модел „NineBot D18E“, ведно със зарядно у-во е негова собственост, в която декларация по силата на Постановление № 40/18.02.2009г. на Министерски съвет, с което е приета Наредба за дейността на заложените къщи, в сила от 27.02.2009г., и конкретна изрична разпоредба-чл.14, ал.3 от НДЗК:“...при сключването на договора залогодателят попълва декларация по образец съгласно приложение № 5....“, е специално задължен да удостовери истината и употребил този документ като доказателство за невярно удостоверените обстоятелства пред заемодателя-зложна къща ЗК „Монарх Кредит Груп“ ЕООД, ЕИК: 202277628, гр. Русе, с управител Ц.С.С. и потвърдил неистина частен документ – писмена декларация, като удостоверил, че дадената в залог движима вещ - 1 /един/ брой телевизор марка Crown, LCD 43 инча, смарт е негова собственост, в която декларация по силата на Постановление № 40/18.02.2009г. на Министерски съвет, с което е приета Наредба за дейността на заложените къщи, в сила от 27.02.2009г., и конкретна изрична разпоредба-чл.14, ал.3 от НДЗК:“...при сключването на договора залогодателят попълва декларация по образец съгласно приложение № 5....“, е специално задължен да удостовери истината и употребил този документ като доказателство за невярно удостоверените обстоятелства пред заемодателя-зложна къща „Свежи пари“ ЕООД, ЕИК: 202996981, гр. Русе, с управител И. Д. И.- престъпление по чл. 313, ал.3 вр. с ал.1, вр. с чл.26, ал.1 от НК.

В. Е. Е. е предявил граждански иск против И. Д. И. за сумата 380лв, представляваща обезщетение за нанесените му имуществени вреди.

Прокурорът поддържа обвинението.

Подсъдимият се признава за виновен и признава изцяло фактите и обстоятелствата, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, които обсъди в тяхната цялост, счете за установено следното:

Подсъдимият И. Д. И. е роден на 10.01.1995г. в гр. Русе, български гражданин, неженен, безработен, средно образование, неосъждан, ЕГН: *****.

Подсъдимият не работел, не разполагал със средства за издръжката си и решил да добива такива, като извършва престъпления против собствеността на хората.

На 16.09.2022г. подсъдимият посетил дома на свид.Е. в гр. Русе, на ул. „Пчелина“ №6, където си устроили тържество. След полунощ, подс. И. излязъл от къщата, за да купи алкохол и се върнал със свид. Д. и неустановено по делото лице. Празнували до около 5.00ч. на 17.09.2022г., след което си тръгнали, Д. взел преносима тонколона, а подс. И. взел телевизор LCD, марка Crown, модел 43770 UWS Smart TV и дистанционно за него, и двете вещи собственост на свид. Е.. Свид. Е. не бил съгласен, но не се възпротивил, тъй като не желал проблеми. Същия ден И. заложил телевизора срещу паричен заем в заложна къща „Свежи пари“ ЕООД, където на работа на длъжност комисионер бил свид. М., който издал Заложен билет с № 34417/17.09.2022г. В Декларация по чл.14, ал.3 от Наредбата за дейността на заложните къщи, която била неразделна част от заложения билет, подсъдимият декларирал, че бил собственик на телевизора LCD и се подписал.

На 24.09.2022г., около 02.30ч., подсъдимият посетил игрална зала „Ефбет“, намираща се в гр. Русе на ул. „Борисова“ № 56, където във фойе свид. Р. бил включил за зареждане индивидуално си електрическо превозно средство, марка „Segway“, модел „NineBot D18E“. Подс.И. видял електрическия скутер и го взел, като казал на свид. Ганчев – охранител в игралната зала, че свид. Р. го помолил да му го занесе. Веднага след това И. посетил заложна къща „Монарх Кредит Груп“ ЕООД в гр. Русе на ул. „Рила“ №44, където заложил срещу паричен заем превозното средство на Рафик. Свид. С., работеща в заложната къща, издала заложен билет с № 118830/24.09.2022г. В декларация по чл.14, ал.3 от Наредбата за дейността на заложните къщи, която била неразделна част от Заложен билет с № 118830/24.09.2022г., подсъдимият декларирал, че бил собственик на горепосоченото електрическото превозно средство и че го е бил придобил чрез покупка и се подписал. След разкриване на престъплението, с протокол за доброволно предаване, управителят на заложната къща предал електрическия скутер, ведно със зарядното устройство за него, които в последствие били върнати на свид. Р. с разписка.

На 15.02.2023г., около 21.00ч. подсъдимият се намирал до гараж, собственост на свид. Б., находящ се в жилищна кооперация в гр. Русе, ул. „Буров“ №6. За охрана на гаража бил монтира три охранителни камери за видеонаблюдение. Подсъдимият отскубнал от местата им на монтиране две от

тях- камера марка „TP Link“, модел „ TAPO C210“ с поставена в нея SD карти с памет по 32 GB и камера марка марка „TP Link“, модел „TAPO C310“ с поставена в нея SD карти с памет по 32 GB, взел ги и след това се разпоредил с тях по неусатоневен по делото начин.

Изложената фактическа обстановка се установява по напълно непротиворечив начин от признанията на подсъдимия, свидетелските показания, както и от приложенияте по делото доказателства и доказателствени средства– справка за съдимост, автобиография, декларация за семейно и материално положение и имотно състояние, протоколи и заключенията на назначените по делото експертизи.

Тази фактическа обстановка и изложените във връзка с установяването ѝ доказателства и доказателствени средства, предвид пълната им непротиворечивост и последователност, налагат безспорния правен извод, че с описаното деяние подсъдимия е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.194, ал.1 във вр. с чл.26, ал.1 от НК, тъй като през периода 17.09.2022г. – 15.02.2023 г. в гр.Русе, в условията на продължавано престъпление – на три пъти е отнел чужди движими вещи: 1 /един/ брой индивидуално електрическо превозно средство /ел. скутер/, марка „Segway“, модел „NineBot D18E“, със зарядно устройство; 1 /един/ брой телевизор LCD, марка Crown, модел 43770 UWS Smart TV; 1 /един/ брой камера за видеонаблюдение марка „TP Link“, модел „ TAPO C210“, 1 /един/ брой камера за видеонаблюдение марка марка „TP Link“, модел „TAPO C310“ и 2 броя SD карти с памет по 32 GB, всичко на обща стойност 1205 лева, от владението на Д. Б. Р., В. Е. Е. и С. Т. Б. всички от гр.Русе, без тяхно съгласие, с намерение противозаконно да бъдат присвоени. Престъплението представлява продължавано такова, тъй като е извършено с три деяния, осъществяващи поотделно различни състави на едно и също престъпление-кражба, извършени са през непродължителен период от време при еднородност на вината и при една съща обстановка, като всяко следващо се явява от обективна и субективна страна продължение на прехождащите го. От субективна страна подсъдимият е действал при пряк умишъл – подсъдимият е съзнавал, че лишава владелците от фактическата власт на чужди нему вещи, предвиждал е преминаването им в своя собствена власт и е целял установяването на тази власт, като след деянието е желал да се разпорежда с тях в свой интерес.

Причина за извършване на престъплението е желанието на подсъдимия за облагодетелстване по неправилен начин.

При индивидуализацията на наказанието на подсъдимия за престъплението по поради което и на основание чл.194, ал.1 във вр. с чл.26, ал.1 от НК следва да се приложи правилото на чл.373, ал.2 от НПК и наказанието да се определи при условията на чл.58а от НК. Сметката за вината обстоятелства в случая се явяват чистото му съдебно минало към момента на извършване на престъплението, тежкото му материално

положение и възстановяването на вещите с по- висока стойност, а отегчаващо вината обстоятелство се явява множеството деяния, с които е осъществен състава на престъплението. При тези квалифициращи обстоятелства, превес сред което имат смекчаващите такива, наказанието следва да бъде една година и шест месеца лишаване от свобода, което след редукцията следва да се определи в размер на една година лишаване от свобода.

С описаното във фактическата обстановка деяние подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна и състава на престъплението по чл. 313, ал.3 вр. с ал.1, вр. с чл.26, ал.1 от НК, тъй като през периода 17.09.2022 г. - 24.09.2022 г. в гр. Русе, в условията на продължавано престъпление на два пъти потвърдил неистина частен документ – писмена декларация, като удостоверил, че дадената в залог движима вещ - 1 /един/ брой индивидуално електрическо превозно средство /тротинетка/ - марка „Segway“, модел „NineBot D18E“, ведно със зарядно у-во е негова собственост, в която декларация по силата на Постановление № 40/18.02.2009г. на Министерски съвет, с което е приета Наредба за дейността на заложените къщи, в сила от 27.02.2009г., и конкретна изрична разпоредба-чл.14, ал.3 от НДЗК:“...при сключването на договора залогодателят попълва декларация по образец съгласно приложение № 5....“, е специално задължен да удостовери истината и употребил този документ като доказателство за невярно удостоверените обстоятелства пред заемотателя-зложна къща ЗК „Монарх Кредит Груп“ ЕООД, ЕИК: 202277628, гр. Русе, с управител Ц.С.С. и потвърдил неистина частен документ – писмена декларация, като удостоверил, че дадената в залог движима вещ - 1 /един/ брой телевизор марка Crown, LCD 43 инча, смарт е негова собственост, в която декларация по силата на Постановление № 40/18.02.2009г. на Министерски съвет, с което е приета Наредба за дейността на заложените къщи, в сила от 27.02.2009г., и конкретна изрична разпоредба-чл.14, ал.3 от НДЗК:“...при сключването на договора залогодателят попълва декларация по образец съгласно приложение № 5....“, е специално задължен да удостовери истината и употребил този документ като доказателство за невярно удостоверените обстоятелства пред заемотателя-зложна къща „Свежи пари“ ЕООД, ЕИК: 202996981, гр. Русе, с управител И. Д. И.. От субективна страна подсъдимият е действал при пряк умисъл– той е съзнавал, че декларираното обстоятелство е неистинско, предвиждал е общественноопасните последици от това си поведение и е искал настъпването им, за да се облагодетелства по неправомерен начин.

Причина за извършване на престъплението е ниското правосъзнание на подсъдимия.

При индивидуализацията на наказанието на подсъдимия за престъплението по чл. 313, ал.3 вр. с ал.1, вр. с чл.26, ал.1 от НК следва да се приложи правилото на чл.373, ал.2 от НПК и наказанието да се определи при условията на чл.58а от НК. Смекчаващи вината обстоятелства в случая се явяват чистото му съдебно минало към момента на извършване на

престъплението и тежкото му материално положение, а отегчаващо вината обстоятелство се явява користната цел, с която е извършено престъплението. При тези квалифициращи обстоятелства, превес сред което имат смекчаващите такива, наказанието следва да бъде една година лишаване от свобода, което след редуцията следва да се определи в размер на осем месеца лишаване от свобода.

Деянията по настоящата присъда и присъда по НОХД№658/2023г. на РРС подсъдимия е извършил преди да има влязла в сила присъда за което и да е от тях, поради което и на основание чл.25 вр. чл.23, ал.1 от НК съдът следва да наложи най-тежкото от наказанията лишаване от свобода по дадените присъди, а именно една година лишаване от свобода, като целите му ще се постигнат и с условното осъждане, поради което изпълнението му на основание чл.66 от НК следва да се отложи за изпитателен срок от три години.

С даденото във фактическата обстановка деяние и доказано по възприетия от съда начин подсъдимият е увредил по недопустим от закона начин имуществото на гражданския ищец, поради което и на основание чл.45 от ЗЗД следва да понесе деликтна отговорност и да заплати на пострадалия претърпените вреди в размер на 380лв.

Подсъдимият следва да заплати направените по делото разноси- в полза на ОД на МВР- гр.Русе сумата 615.57лв. за разноси на досъдебното производство и по сметката на РРС сумата 50лв. за държавна такса върху уважения граждански иск.

Мотивиран така съдът постанови присъдата си.

Районен съдия: